Palau: “Volia plegar però el projecte de Girona m’atrau”

Bàsquet. La nova figura de l’Spar Citylift assegura que la presència de Núria Martínez a l’equip ha estat determinant per ajornar la seva retirada i tornar a Catalunya

Laia Palau, amb Cayetano P rez. QUIM PUIG.

El president de l’Spar Citylift, Cayetano Pérez, va presentar ahir la gran figura de l’equip per a la temporada que ve, la barcelonina Laia Palau (1,78 m, 1979). Va ser la posada en escena del final d’una història d’amor finalment corresposta per la jugadora, que havia estat temptada en diverses ocasions per fitxar per l’Uni. Palau, en aquest sentit, va ser sincera: “Quan la temporada passada vaig decidir anar a Austràlia no pensava tornar a Catalunya a jugar. Amb tot, després de l’última oferta de l’Uni, la primera persona amb la qual vaig parlar és Núria Martínez, que és la que em va convèncer que aquest és un projecte de molt de nivell i també molt exigent.”

“Girona és ara el club de referència a Catalunya. Juga finals, disputa competicions europees i aspira a guanyar títols”, va assenyalar Palau, que amb 38 anys ha signat un contracte d’un any amb un altre d’opcional. “Sempre signo contractes d’una temporada i al final les dues parts valorem com va el matrimoni per mantenir-lo o trencar-lo”, va precisar la base, que haurà de compartir o competir pels minuts de base precisament amb Núria Martínez, la jugadora que l’ha convençut per apostar per Girona. “Jugar amb dues o més bases no és cap problema, ho fem a la selecció espanyola i fins i tot moltes vegades és un avantatge; ara necessitem també les jugadores, és clar, que acabin les jugades”, hi va afegir mirant de reüll el president, que no va voler precisar si l’acord amb l’alera Shay Murphy està tancat. Murphy va ser companya de Palau al Ros Casares, i la catalana va admetre que seria un reforç important.

La jugadora també va fer referència al que ella considera que ha de ser el Girona, un equip amb identitat catalana i bones jugadores estrangeres. “En això crec que puc ajudar, fins i tot ja tinc accent gironí”, va dir rient, recordant que la seva millor amiga a la selecció espanyola és precisament una jugadora formada al club, Marta Xargay. “Necessitem més clubs com el Girona perquè és la manera que les grans jugadores que tenim per tot el món, com la Marta, puguin tornar, com he fet jo”, va manifestar Palau, que té molt clar quin ha de ser el primer objectiu de l’equip: “Precisament hem de ser això, un equip; ja vaig dir en una entrevista que no soc LeBron James però encara porto molt bàsquet a dins i puc ajudar com he fet altres cops a fer que el col·lectiu sigui més fort. Si anem juntes serem més fortes.” Palau jugarà aquest estiu també el seu últim mundial amb la selecció espanyola. “Em van pressionar des de molts llocs en el sentit positiu i és veritat que tota la temporada he jugat a un nivell molt exigent, més del que m’esperava, tant a Austràlia com a França.”

Futur a les banquetesPalau no va negar que li agradaria saltar de les pistes a les banquetes i que vol començar a preparar-se: “Com a base sempre he tingut aquesta visió general del bàsquet i m’agradaria continuar-la tenint quan plegui.”

L’Uni només té pendent de tancar la incorporació de l’esmentada alera Murphy i d’una pivot que no pot ocupar plaça de forana. La plantilla la formen de moment Laia Palau, Núria Martínez, Rosó Buch, Helena Oma, Shay Murphy (no oficial), Keisha Hampton, Bea Sánchez i Nádia Colhado

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 09-06-2018 Pàgina 20
-L'Esportiu. Comarques Gironines 09-06-2018 Pàgina 20

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1410350-palau-volia-plegar-pero-el-projecte-de-girona-m-atrau.html